

TODELLISUUS JA KRISTUS

Tilasin viime syksynä seurakunnalle pienen maalauksen. Hankinnalla tuettiin hiippakuntamme alueella olevaa Enonkosken luostariyhteisöä. Taitelijan luoman kuvan Kristus oli kuitenkin rujo, ei miellyttävä silmälle, joten nostin kuvan työhuoneessani ylähyllylle. Maaliskuussa löysin sen sieltä. Kuvan takana oli taiteilijan ja taulun nimet kyrillisin kirjaimin: Danylo Movchan, Jeesus Kristus. Silloin muistin syksyllä merkityksettömänä ohittamani tiedon – taiteilija on ukrainalainen. Siinä samassa taulu oli täynnä merkitystä juuri tämän vuoden pääsiäiseen. Sain selville, että taiteilija asuu edelleen Lvivissä. Hän maalaa nytkin, mutta sodan tuntoja.

Todellisuus on aina rujoa. Kärsimys on aina rujoa. Kristus on tässä todellisuudessa ja tämänkin päivän kärsimyksessä läsnä. Hän on kipujen mies ja sairauden tuttava, rujo eikä miellyttävä silmälle.

Kaunistelemattoman todellisuuden voit kohdata omassa arjessasi joka päivä. Kristuksen voit kohdata pääsiäisen ajan jumalanpalvelusten sanassa, ehtoollisella, mysteerissä kaikissa kirkoissamme. Pyhiä ihmeitä arkitodellisuuden keskellä. Movcanin pienen teoksen voit nähdä Orimattilan kirkon kuorissa näinä päivinä.

Virren 63 säkeistö kertoo rujan Kristuksen merkityksestä näin:

”Suo ristinuhrin loistaa lohtuna pelkooni.
Se ahdistuksen poistaa, tuo rauhan sieluuni.
Vain katson kasvojasi, jään, Jeesus, turviisi.
Näin sinun kuolemasi on minun voittoni.”

Kirkkoherra Annakaisa Rantala, Orimattilan seurakunta